

ningen om resolutionsforslaget vedrørende staters ansvar.

5. Fortsættelse af De Forenede Nationers domstol i Libyen.

(Dagsordenens punkt 55).

Den 5. plenarforsamling vedtog den 15. december 1950 en resolution indeholdende bestemmelser om en lang række spørgsmål af praktisk art i forbindelse med Libyens overgang fra italiensk koloni til selvstændig stat, og det bestemtes bl. a., at Libyen uden vederlag skulle modtage sådan ejendom i landområdet, som tidligere tilhørte den italienske stat. Til afgørelse af alle tvistigheder vedrørende fortolkningen og anvendelsen af denne resolution nedsattes en domstol under De Forenede Nationer (United Nations Tribunal) bestående af 3 personer, der skulle vælges af FN's generalsekretær.

Under behandlingen i 6. udvalg fremsatte Argentina og Ægypten forslag om, at domstolen i overensstemmelse med Italiens og Libyens derom fremsatte ønske fortsatte sin virksomhed, og at generalsekretæren skulle aflægge beretning om spørgsmålet til 10. plenarforsamling.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i plenarforsamlingen den 23. oktober f. å. med 51 stemmer, herunder alle de nordiske lande, medens 6 stemte passivt, ingen stemte imod.

6. Opfordring til ikke-medlemsstater om at tilslutte sig konventionen om kvinders politiske rettigheder.

(Dagsordenens punkt 64).

Efter indstilling fra 6. udvalg vedtog plenarforsamlingen uden debat den 23. november 1953 et af Cuba, Den Dominikanske Republik, Grækenland og Philippinerne fremsat resolutionsforslag om — i overensstemmelse med ECOSOCs resolution nr. 504 af 23. juli 1953 — at anmode generalsekretæren om at indbyde alle ikke-medlemslande, som er eller måtte blive medlemmer af De Forenede Nationers særlige institutioner, eller som er eller bliver deltagere i statutten for den internationale domstol, til at tiltræde og rati-

ficere konventionen om kvindernes politiske rettigheder.

Resolutionen blev vedtaget med 54 stemmer, heriblandt de nordiske lande, medens 1 stemte imod og 5 stemte passivt.

Den 29. oktober 1953 undertegnede den danske faste delegerede ved FN, ambassadør William Borberg, på Danmarks vegne De Forenede Nationers konvention om kvindernes politiske rettigheder under forbehold af ratifikation. Ved Danmarks undertegnelse blev der taget forbehold, forsåvidt angik konventionens art. 3 med hensyn til kvinders adgang til at opnå militære tjenestestillinger og stillinger som udskrivningschef eller som medlemmer af sessionerne.

7. Fremskyndelse af ratifikationen respektive tiltrædelsen af konventionen om folkedrab m. v.

(Dagsordenens punkt 67).

På det økonomiske og sociale råds 16. samling vedtog man en resolution indeholdende en henstilling til den 8. plenarforsamling om påny at ville opfordre landene til at fremskynde deres ratifikation eller tiltrædelse af konventionen om forhindring af og straf for folkedrab samt at træffe alle nødvendige forholdsregler med henblik på den størst mulige udbredelse af kendskabet til konventionens indhold, karakter og formål m. v.

Under drøftelsen af spørgsmålet, der var henvist til behandling i 6. udvalg, viste det sig, at endnu 17 lande, som havde tiltrådt konventionen, endnu ikke havde ratificeret den. Danmark ratificerede konventionen den 25. maj 1951 og deponerede ratifikationsinstrumentet hos De Forenede Nationer den 15. juni 1951.

Et under forhandlingerne i 6. udvalg fremsat resolutionsforslag, der var i overensstemmelse med den fra ECOSOC modtagne henstilling, blev den 3. november 1953 vedtaget af plenarforsamlingen med 50 stemmer, ingen imod, medens 8 stemte passivt. Nederlandene, der stemte passivt, begrundede sin stemmeafgivning med, at Nederlandene ikke havde ratificeret konventionen, og med, at man fra nederlandsk side mente, at konventionen havde mistet en væsentlig del af sin betydning på grund